

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

I. ÚS 539/2023-37

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Miloša Maďara a sudcov Jany Baricovej a Rastislava Kaššáka (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľov [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], a [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], zastúpených Advokátska kancelária Ivan Syrový, s.r.o., Kadnárova 83, Bratislava, proti postupu Mestského súdu Bratislava IV (predtým Okresného súdu Bratislava II) v konaní vedenom pod sp. zn. B2-14C/43/2012 takto

r o z h o d o l :

1. Postupom Mestského súdu Bratislava IV (predtým Okresného súdu Bratislava II) v konaní vedenom pod sp. zn. B2-14C/43/2012 **bolo porušené** základné právo sťažovateľov na prerokovanie ich vecí bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie ich záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.
2. Mestskému súdu Bratislava IV **prikazuje**, aby v konaní vedenom pod sp. zn. B2-14C/43/2012 konal bez zbytočných prietáhov.
3. Sťažovateľom **priznáva** finančné zadost'učinenie každému **5 000 eur**, ktoré **je** Mestský súd Bratislava IV **povinný** zaplatiť im do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.
4. Mestský súd Bratislava IV **je povinný** nahradiť sťažovateľom trovy konania **841,36 eur** a zaplatiť ich právnomu zástupcovi sťažovateľov do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.
5. Vo zvyšnej časti ústavnej sťažnosti **nevyhovuje**.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľov a skutkový stav veci

1. Sťažovatelia sa ústavnou sťažnosťou doručenou Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) 26. júla 2023 a prijatou ústavným súdom na ďalšie konanie uznesením č. k. I. ÚS 539/2023-16 z 11. októbra 2023 domáhajú vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a svojho práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Mestského súdu Bratislava IV (ďalej aj „mestský súd“ alebo „súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. B2-14C/43/2012 (ďalej len „napadnuté konanie“). Súčasne žiadajú prikázať mestskému súdu konať v napadnutom konaní bez zbytočných prieťahov a priznať im primerané finančné zadostučinenie 10 000 eur každému a náhradu trov konania pred ústavným súdom.

2. Z obsahu ústavnej sťažnosti, jej príloh a prehľadu procesných úkonov predložených súdom vyplýva, že sťažovatelia sa žalobou doručenou pôvodne Okresnému súdu Bratislava II (príslušnému na konanie do 31. mája 2023) domáhajú proti Slovenskej republike ako žalovanej náhrady škody spôsobenej pri výkone verejnej moci v sume 267 866,51 eur s príslušenstvom (žaloba neskôr rozšírená na sumu 491 762,60 eur). Predmetné konanie začalo 27. apríla 2012 a do podania ústavnej sťažnosti v ňom nebolo vydané ani neprávoplatné meritórne rozhodnutie.

3. Prvé pojednávanie sa konalo 29. októbra 2012, celkovo súd uskutočnil 33 pojednávaní, ďalšie 3 nariadené termíny sa nekonali. Uznesením z 11. mája 2015 súd konanie prerušil do právoplatného skončenia konania vedeného pred Okresným súdom Dunajská Streda pod sp. zn. 10C/62/2011. Na odvolanie žalobcov bolo toto uznesenie zrušené uznesením Krajského súdu v Bratislave z 30. novembra 2015, právoplatným 27. januára 2016.

4. S účinnosťou od 1. júna 2023 (na základe zmien v súvislosti s tzv. novou súdnou mapou) je konanie vedené pred mestským súdom. Vo veci bol určený termín pojednávania na 29. september 2023, ktorý bol odročený na 12. január 2024 a následne na pojednávaní konanom 15. marca 2024 súd rozsudkom č. k. B2-14C/43/2012-2026 žalobe sťažovateľov v časti vyhovel, v časti ju zamietol a žalovanej náhradu trov konania nepriznal. Proti predmetnému rozsudku sa obe strany sporu odvolali a vec bude postúpená odvolaciemu súdu na rozhodnutie.

5. Z dôvodu neprimeranej dĺžky konania sa sťažovatelia 20. apríla 2022 obrátili so sťažnosťou na prieťahy v konaní aj na predsedu súdu, ktorý v odpovedi z 18. mája 2022 uviedol, že sťažnosť, pokiaľ sa týka procesného postupu súdu, hodnotí ako neprípustnú, a vo vzťahu k namietanej dĺžke konania je sťažnosť nedôvodná. V tejto súvislosti podotkol, že je potrebné zohľadniť aj správanie sporových strán, pričom to boli práve sťažovatelia, ktorí zmenou, špecifikáciou a doplneniami petitu žaloby prispeli k predĺženiu konania.

II.

Argumentácia sťažovateľov

6. Sťažovatelia namietajú, že postupom mestského súdu (do 31. mája 2023 postupom okresného súdu, pozn.) v napadnutom konaní došlo k zbytočným prieťahom, a tým aj k porušeniu ich v bode 1 označených práv. Opisujúc konkrétne obdobia nečinnosti, namietajú aj tú skutočnosť, že konanie trvá neprimerane dlhú dobu (ku dňu podania ústavnej sťažnosti vyše 11 rokov), a zdôrazňujú, že v ich veci nedošlo ani k vydaniu prípadného čiastočného alebo medzitýmneho rozsudku. Poukazujú aj na to, že postup mestského súdu nesmeruje k odstráneniu ich právnej neistoty aj napriek tomu, že nejde o skutkovo alebo právne zložitú vec.

III.

Vyjadrenie mestského súdu a replika sťažovateľov

III.1. Vyjadrenie mestského súdu:

7. Mestský súd vo svojom vyjadrení k ústavnej sťažnosti tvrdí, že vo veci postupoval plynulo a pravidelne nariaďoval termíny pojednávania. Zdôrazňuje, že predmetný spor patrí po skutkovej a právnej stránke k náročnejším sporom, keďže sa súd na účel ustálenia skutkového stavu musel oboznámiť s viacerými súdnymi konaniami a pripojiť viacero spisových materiálov, pričom jeden z nich sa podarilo pripojiť až v roku 2022. Uvádza, že k predĺženiu konania prispeli aj samotní sťažovatelia, ktorí neustále upravovali žalobný petit, vznášali pred nariadeným pojednávaním procesné návrhy, s ktorými sa súd musel vysporiadať, a predkladali vyjadrenia, ktoré súd, dodržiujúc zásadu kontradiktórnosti, doručoval protistrane. Taktiež navrhuje zohľadniť aj obdobie pandemickej situácie a práceneschopnosť zákonnej sudkyne, ktoré pre súd predstavovali objektívne prekážky.

8. K vyjadreniu súdu je pripojené aj vyjadrenie zákonnej sudkyne, ktorá podrobne popísala chronológiu napadnutého konania a k jednotlivým obdobiam sťažovateľmi tvrdenej nečinnosti uviedla, že v období od 6. novembra 2015 do 13. januára 2016 prebiehalo konanie pred odvolacím súdom v súvislosti s odvolaním sťažovateľov proti uzneseniu o prerušení konania. Vzhľadom na to nebolo možné uskutočniť pojednávanie pôvodne nariadené na 27. november 2015. Po vrátení veci bol spis z dôvodu jej dlhodobej práceneschopnosti prerozdelený novej sudkyňi, ktorá 5. septembra 2016 nariadila termín pojednávania na 27. október 2016. Toto pojednávanie sa uskutočnilo a bolo odročené na 19. január 2017, ale z dôvodu návratu do práce pôvodnej zákonnej sudkyne bol tento termín zrušený. Následne sa vo veci znova konalo 27. októbra 2017, pričom podľa jej tvrdenia to skôr nebolo možné z dôvodu jej nadmernej zaťaženia. K zrušeniu pojednávania nariadeného na 29. apríl 2020 uviedla, že k tomu došlo z dôvodu protipandemických opatrení, po ktorých uvoľnení bol nariadený termín na 28. september 2020. V tento deň sa pojednávanie uskutočnilo a bolo odročené na 9. november 2020, no sťažovatelia sa naň nedostavili. Tiež z dôvodu zhoršujúcej sa pandemickej situácie bol zrušený termín pojednávania určený na 18. január 2021. K ďalšiemu zrušeniu termínu pojednávania určenému na 23. jún 2021 došlo z dôvodu jej práceneschopnosti, ktorá trvala do 30. júna 2021 a hneď 8. júla bol určený ďalší termín na 27. september 2021. V súvislosti s reformou justície, účinnou od 1. júna 2023, poukázala

na tú skutočnosť, že v rámci sťahovania agendy z okresného súdu na pracovisko mestského súdu do Petržalky došlo k oneskoreniu úkonov, keďže tajomníčka súdneho oddelenia zostala zamestnancom pôvodného pracoviska.

III.2. Replika sťažovateľov:

9. Sťažovatelia vo svojej replike v celom rozsahu zotrvali na podanej ústavnej sťažnosti a zdôraznili, že za prietahy spôsobené práceneschopnosťou zákonnej sudkyne alebo jej nadmerným zaťažením po jej ukončení je zodpovedný súd, a preto nemôžu ísť na ich ťarchu a ani odôvodňovať zásah do ich práva na prejednanie veci v primeranej lehote. Keďže ide o objektívne skutočnosti, očakávajú, že je úlohou a zodpovednosťou štátu zabezpečiť efektívne fungovanie súdneho systému aj v takýchto situáciách. Rovnako ani pandemická situácia nie je dôvodom na nekonanie na ich strane, keďže aj počas pandémie sa v mnohých veciach riadne pojednávalo. Zdôraznili, že konanie trvá neprimerane dlho a ani dosiaľ sa nedomohli spravodlivosti, keďže im včas nebola poskytnutá právna ochrana.

10. V doplnení svojho vyjadrenia sťažovatelia informovali, že 15. marca 2024 bol vo veci vydaný rozsudok, proti ktorému sa obe strany sporu odvolali, čím je dôvodné predpokladať, že spor nebude ani v najbližšom období právoplatne ukončený. Podľa ich názoru aj táto skutočnosť potvrdzuje dôvodnosť podania ústavnej sťažnosti, keďže je otázne, či by k vydaniu predmetného rozsudku a konaniu vo veci došlo, ak by súd nemal vedomosť o ich ústavnej sťažnosti.

IV.

Posúdenie dôvodnosti ústavnej sťažnosti

11. Ústavný súd podľa § 58 ods. 3 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) upustil od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ústavnou sťažnosťou a so stanoviskami účastníkov konania dospel k názoru, že od neho nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci, a preto pristúpil k posúdeniu veci samej.

12. Sťažovatelia ústavnou sťažnosťou namietajú porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom mestského súdu v konaní o ich žalobe o náhradu škody spôsobenej pri výkone verejnej moci.

13. Podstata námietok sťažovateľov je založená na tvrdení, že napadnuté konanie trvá neprimerane dlho, keďže začalo v apríli 2012 a ešte nebolo právoplatne skončené. Mestský súd síce 15. marca 2024 vyhlásil vo veci rozsudok, ale sťažovatelia aj žalovaná sa odvolali, a konanie tak bude prebiehať ďalej na odvolacom súde.

14. Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (to platí, aj pokiaľ ide o právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru – m. m. I. ÚS 304/2021, I. ÚS 444/2021, pozn.) je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom

predvídaným spôsobom znamenajúcim nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím (m. m. II. ÚS 118/2019, I. ÚS 250/2020, I. ÚS 318/2022).

15. Základnou povinnosťou súdu a sudcu je preto zabezpečiť taký procesný postup v civilnom spore, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa strana sporu obrátila na súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie. Povinnosť súdu a sudcu konať bez prietáhov vyplývala do 30. júna 2016 z § 6 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“), ktorý súdu prikazoval, aby v súčinnosti so všetkými účastníkmi konania postupoval tak, aby ochrana ich práv bola rýchla a účinná, ďalej z § 100 ods. 1 OSP, podľa ktorého len čo sa konanie začalo, postupuje v ňom súd i bez ďalších návrhov tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prerokovaná a rozhodnutá, ako aj z § 117 ods. 1 OSP, podľa ktorého bol sudca povinný robiť vhodné opatrenia, aby sa zabezpečilo splnenie účelu pojednávania a úspešné vykonanie dôkazov, a z § 119 ods. 1 OSP, podľa ktorého sa pojednávanie môže odročiť len z dôležitých dôvodov, ktoré sa musia oznámiť. Ak sa pojednávanie odročuje, predseda senátu alebo samosudca spravidla oznámi deň, kedy sa bude konať nové pojednávanie. Ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, bol súd prvého stupňa podľa § 226 OSP viazaný právnym názorom odvolacieho súdu. Povinnosť súdu a sudcu konať bez prietáhov podľa právnej úpravy účinnej od 1. júla 2016 je *expressis verbis* zakotvená ako základný princíp civilného sporového konania v čl. 17 Civilného sporového poriadku, podľa ktorého súd postupuje v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným prietahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu a iných osôb.

16. Porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov sa skúma s ohľadom na okolnosti prípadu z pohľadu (i) právnej a faktickej zložitosti veci, (ii) správania účastníka a (iii) postupu súdu (I. ÚS 41/02). Okrem toho sa prihliada aj na význam sporu pre sťažovateľa (II. ÚS 32/02).

17. Predmetom napadnutého konania je spor o náhradu škody, ktorý síce patrí medzi bežnú agendu súdov, avšak v okolnostiach danej veci ho možno označiť za skutkovo zložitejší, keďže ku konaniu bolo pripojených viacero (súdnych a administratívnych) spisov. Aj táto okolnosť prispela k predĺženiu konania. Po právnej stránke ide o bežný spor a nie je možné odvolávať sa na jeho zložitosť. Význam konania pre sťažovateľov je daný záujmom na nastolení právnej istoty týkajúcej sa kompenzácie za škodu, ktorá im mala byť spôsobená pri výkone verejnej moci.

18. V rámci posudzovania ďalšieho kritéria, a to správania sťažovateľov, ústavný súd konštatuje, že na základe ich návrhov došlo viackrát k zmene žalobného petitu (naposledy súd pripustil zmenu uznesením z 20. januára 2020) a aj táto okolnosť mala za následok predlžovanie napadnutého konania.

19. Pokiaľ ide o namietaný postup mestského súdu, ústavný súd dospel po oboznámení sa s vecou k záveru, že mestský súd (a do 31. mája 2023 ani okresný súd) nezvolil v napadnutom konaní procesný postup smerujúci sústredene k urýchlenému odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa sťažovatelia nachádzajú, a vzhľadom na podané odvolania sa spor ešte predlži.

20. Z prehľadu procesných úkonov vyplýva, že v doterajšom priebehu namietaného konania sa vyskytli aj obdobia krátkodobej neodôvodnenej nečinnosti súdu, avšak konanie ako celok je podľa názoru ústavného súdu poznačené najmä neefektívnou, resp. nesústredenou činnosťou.

Nesústredenosť a nedôslednosť postupu mestského súdu spočíva v tom, že rozsudok vo veci samej bol vydaný až po 12 rokoch trvania súdneho konania.

21. Ústavný súd k obrane mestského súdu týkajúcej sa vysokého počtu nevybavených vecí a zaťaženosti sudkyne a súdneho oddelenia poukazuje na stabilnú judikatúru, podľa ktorej nemožno systémové nedostatky v oblasti výkonu spravodlivosti pripisovať na ťarchu strán v súdnom konaní, a to aj napriek tomu, že nie všetky nástroje na vyriešenie tzv. objektívnych okolností sa nachádzajú v dispozičnej sfére vedenia súdu či konajúceho sudcu (m. m. II. ÚS 264/2013, I. ÚS 20/2021). Navyše, od podania žaloby do prerozdelenia spisu novej zákonnej sudkyňi z dôvodu dlhodobej práceneschopnosti pôvodnej sudkyne uplynuli takmer štyri roky, takže súd disponoval dostatočným časovým obdobím, aby vo veci rozhodol.

22. Rovnako pokiaľ ide o nepriaznivú pandemickú situáciu (trvajúcu od marca 2020 do februára 2022, keď došlo k ukončeniu núdzového stavu) a s ňou spojené dôvody na nekonanie pojednávaní kvôli prijatým opatreniam, ústavný súd musí v okolnostiach danej veci zdôrazniť, že súd do uvedenia týchto opatrení do praxe mal takmer osem rokov (od apríla 2012) na to, aby vykonal pojednávanie a rozhodol vo veci samej. Z tohto dôvodu je potrebné danú argumentáciu mestského súdu odmietnuť ako neopodstatnenú.

23. Ústavný súd konštatuje, že už len samotná celková dĺžka napadnutého konania (od podania žaloby do vydania rozsudku vo veci viac ako dvanásť rokov) je z ústavného hľadiska celkom zjavne neakceptovateľná. Mestský súd (do 31. mája 2023 okresný súd) svojím postupom prispel k dĺžke napadnutého konania v takom rozsahu, že došlo k zbytočným prietahom, a tým aj k porušeniu základného práva sťažovateľov na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, a preto ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené v bode 1 výroku nálezu.

V.

Prikázanie vo veci konať a priznanie primeraného finančného zadosťučinenia

24. Vzhľadom na skutočnosť, že ústavný súd zistil porušenie označených práv sťažovateľov postupom súdu v napadnutom konaní, pričom toto nie je dosiaľ právoplatne skončené a mestský súd ešte bude rozhodovať o trovách konania, prípadne po zrušení rozsudku odvolacím súdom a vrátení veci bude ešte nasledovať aj rozhodovanie o merite veci, prikázal mestskému súdu podľa čl. 127 ods. 2 ústavy v spojení s § 133 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde, aby vo veci konal bez zbytočných prietahov (bod 2 výroku tohto nálezu).

25. Sťažovatelia v ústavnej sťažnosti žiadajú priznať primerané finančné zadosťučinenie každému v sume 10 000 eur a dôvodí neospravedlniteľnými prietahmi a neprimeranou dĺžkou napadnutého konania. Cieľom primeraného finančného zadosťučinenia je dovriešenie ochrany porušeného základného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany, nielen vyslovenie porušenia, prípadne príkaz na ďalšie konanie bez porušovania základného práva (IV. ÚS 210/04). Pri určení primeraného finančného zadosťučinenia ústavný súd vychádza zo zásad spravodlivosti aplikovaných Európskym súdom pre ľudské práva, ktorý spravodlivé finančné zadosťučinenie podľa čl. 41 dohovoru priznáva so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu.

26. Ústavný súd pri určení sumy finančného zadost'účinenia vzal do úvahy celkovú doterajšiu dĺžku napadnutého konania pred súdom prvej inštalcie, ako aj skutočnosť, že dosiaľ nie je konanie právoplatne skončené, zohľadňujúc ďalej charakter, závažnosť a dĺžku prieťahov spôsobených súdom, ako aj všetky ďalšie okolnosti daného prípadu (najmä skutkovú zložitost' veci a správanie sťažovateľov). Vzhľadom na to považoval za primerané priznanie finančného zadost'účinenia podľa čl. 127 ods. 3 ústavy v spojení s § 133 ods. 3 písm. e) zákona o ústavnom súde, a to každému zo sťažovateľov v sume 5 000 eur (bod 3 výroku nálezu), a vo zvyšnej časti návrhu sťažovateľov nevyhovelo (bod 5 výroku tohto nálezu).

VI. Trov konania

27. Ústavný súd priznal sťažovateľom (§ 73 ods. 3 zákona o ústavnom súde) nárok na náhradu trov konania 841,36 eur (bod 4 výroku nálezu).

28. Pri výpočte trov právneho zastúpenia sťažovateľov ústavný súd vychádzal z vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“). Podľa § 11 ods. 3, § 13 ods. 2 a § 13a vyhlášky v znení účinnom do 31. decembra 2023 základná sadzba odmeny za jeden úkon právnej služby uskutočnený v roku 2023 a znížená o 50 % pri zastupovaní dvoch sťažovateľov je 104,34 eur a podľa § 16 ods. 3 hodnota režijného paušálu je 12,52 eur. Sťažovateľom vznikol nárok na náhradu trov konania za tri úkony právnej služby uskutočnené v roku 2023 (prevzatie a príprava zastúpenia, podanie ústavnej sťažnosti, podanie vyjadrenia zo 14. decembra 2023), čo celkovo predstavuje 701,13 eur a po zvýšení o 20 % sadzbu dane z pridanej hodnoty (§ 18 ods. 3 vyhlášky), ktorej platiteľom je právny zástupca sťažovateľov, 841,36 eur (bod 4 výroku nálezu). Písomné vyjadrenie sťažovateľov doručené 27. mája 2024 ústavný súd nevyhodnotil vzhľadom na jeho obsah ako podanie rozhodné pre rozhodnutie vo veci samej, a preto odmenu zaň nepriznal, vychádzajúc z § 73 zákona o ústavnom súde, ktorý nestavia právo na náhradu trov konania do nárokovateľnej polohy, ako je to v iných druhoch regulovaných právno-aplikačných procesoch (napr. civilné sporové konanie, správne súdne konanie, exekučné konanie a ďalšie). Ústavný súd disponuje širokým priestorom na úvahu o tom, či vôbec priznať náhradu trov konania, a ak áno, v akom rozsahu (III. ÚS 209/2020, I. ÚS 357/2021, I. ÚS 418/2022, I. ÚS 268/2023).

29. Priznanú náhradu trov právneho zastúpenia je mestský súd povinný uhradiť na účet právneho zástupcu sťažovateľov (§ 62 zákona o ústavnom súde v spojení s § 263 Civilného sporového poriadku) označeného v záhlaví tohto nálezu v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

30. Podľa čl. 133 ústavy toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Bratislave (detašované pracovisko) 21. augusta 2024

Miloš Mad'ar
predseda senátu